

[Pia Kjærsgaard]

stort, som det virkelig er, selv om hr. Arne Melchior forsøger at bagatellisere det.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er bedt om korte bemærkninger til hr. Tinning og hr. Arne Melchior, og derefter går vi over til ordførerrækkefølgen.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det skal ikke dreje sig om røgningen af formandshvervet, det klarer formanden selv, men derimod om det meget interessante indlæg fra hr. Arne Melchior.

Når hr. Arne Melchior går op og forsøger at forklare, hvad den siddende minister i virkeligheden har sagt, så er det i sig selv interessant, og det er altid værd at følge nøje, også for ministeren.

Hr. Arne Melchior forklarer det, ministeren har sagt, med, at det er, fordi der er undersøgelser i gang. Så undrer jeg mig over én ting. Jeg undrer mig over, at hr. Arne Melchior har fremsat et forslag om motiveret dagsorden sammen med hr. Helge Sander og hr. Ikast og hr. Kofod-Svendsen og hr. Helge Mortensen og formentlig med ministerens billigelse, hvori disse undersøgelser slet ikke omtales. Hvis nu disse undersøgelser er hovedargumentet, og det skulle man tro – det vil formentlig ændre sig ved den næste korte bemærkning, for så finder hr. Arne Melchior på en ny undskyldning for ministeren, men indtil nu er det sådan, at undersøgelserne er hovedargumentet – hvad får så hr. Arne Melchior til at fremkomme med et forslag om motiveret dagsorden, hvor der slet ikke tales om undersøgelser?

Nej, så megen sammenhæng er der dog i det, hr. Arne Melchior foretager sig, at det ikke er det, der er forklaringen. Forklaringen er selvfølgelig den, som også står i forslaget om motiveret dagsorden. Det går ud på, at vi skal notere os to ting, og den ene er, at der allerede er foretaget nogle udvidelser i adgangen for andre end fællesantenneanlæg til at opnå tilladelse til egen oprettelse og drift af modtageudstyr for programstof fra kommunikationssatellitter. Fint nok, det noterer vi os så – det havde man såmænd ikke behøvet at lave en dagsorden om – jeg vil gerne notere mig, hvad der er foregået.

Derudover indeholder dagsordenen henvisning til én eneste ting, nemlig de igangværende forhandlinger om udvidet adgang osv., og det, som jeg sagde, og det, som jeg siger, og det, som stadig væk ikke er spor overraskende, men ikke desto mindre oprørende, det er, at hele det her show altså bliver besvaret med, at »vi sidder og snakker et andet sted«, og de gider ikke snakke her. Og det er det, jeg ikke kan lide.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har hverken forklaret, hvad ministeren sagde, eller undskyldt ham. Jeg gentog faktisk bare, jeg mindede hr. Tinning om, hvad ministeren havde sagt, og det er vel inden for forretningsordenen og al rimelig debat.

Selvfølge kommer debatten, før en lov kan ændres, til at foregå i Folketinget – i salen og i udvalgene – men det er, som jeg også sagde det før, ganske normalt og fuldt naturligt og ville være en indskrænkning af friheden, hvis man gjorde det anderledes, end at partier, der har indgået en aftale, før de fremlægger forslag om ændring af den, naturligvis forhandler med hinanden, og når de undersøgelser, som er en forudsætning for de forhandlinger, ikke er tilendebragt, ja, så kan de naturligvis ikke give sig til at diskutere resultater, som de endnu ikke kender.

Dermed er jeg også inde på svaret til fru Pia Kjærsgaard. Fru Pia Kjærsgaard bliver ved med at fortælle, hvad der i juledagene og i ugerne før og i ugerne efter er blevet diskuteret. Fru Pia Kjærsgaard lever jo politisk af at se, hvad nogle aviser skriver, og hun er altid den første til så at indgive en forespørgsel om det, for så ved hun, at hun er aktuel, at hun har mediernes bevågenhed, og det er fru Pia Kjærsgaards udmærkede ret.

Men det er også andre folketingsmedlemmers og partiets ret at sige, at fordi en ting er aktuel i debatten, så lad blot debatten bølge. Det klæder os, og det klæder især en minister at sige: jeg vil ikke lægge mig fast på denne sag, før jeg har foretaget nye undersøgelser, som jeg finder påkrævede, og som et flertal i Folketinget oven i købet er enig med mig i at finde påkrævede, og jeg ønsker at overveje og kende resultaterne og gennemdiskutere dem og beslutte mig efter en grundig beslutningsproces, således at jeg ikke bli-